

Minneapolis – începutul luminii îngerului

30 septembrie 2004

Gili Cârstea

Am discutat deseori cu persoane interesate sincer să înțeleagă solia neprihăririi lui Hristos și istoria noastră din 1888, și care spuneau că nu reușesc să vadă prea bine legătura dintre acea solie și caracterul lui Dumnezeu.

Studiind scrierile lui Jones și Waggoner, ca și multe dintre comentariile sorei White despre 1888, cititorul se întreabă ce ar putea fi așa de special în solia aceasta încât primirea ei să producă eluziva redeșteptare a adevăratei evlavii, pentru care biserica se roagă de peste o sută de ani.

Cititorul nostru are dreptate. În solia lor nu există acel fascinant element al reformei autentice, iar motivul este cât se poate de simplu: Solia a fost refuzată, iar lumina a încetat să avanseze. Solii au încercat – pe parcursul anilor următori – să reangajeze biserica în acest proiect, dar EGW a fost obligată să recunoască deschis că la Minneapolis ni s-a dat doar „începutul luminii îngerului a cărui slavă va umple tot pământul,” deoarece lumina a fost retrasă la dorința expresă a delegaților bisericii întruniți în sesiune.

Dumnezeu nu a dorit ca solia neprihăririi lui Hristos să fie doar „începutul” luminii îngerului din Apocalipsa 18. El intenționa ca acea "foarte prețioasă solie" să devină imediat „marea strigare a îngerului al treilea” care ar fi luminat pământul cu slava caracterului lui Dumnezeu. Dar lumina trimisă prin Jones și Waggoner a fost „interceptată” de frații cu răspundere, iar Satana a obținut o mare biruință, căci lumina cerească nu a mai reușit să ajungă nici în fața bisericii, nici în fața lumii.

Așa se face că scrierile perioadei 1888 nu conțin decât începutul unei solii care trebuia să fie finală. Un început modest, este adevărat, dar în el sunt plantate elementele de bază pentru ploaia târzie, marea strigare și, cel mai important, pentru ziua ispășirii pentru cei vii. Acest „început” conține cheia pentru adevărurile mari care au rămas „ascunse și neînțelese de la Ziua Cincizecimii,” și pe care trebuie să le înțelegem, dacă vrem să punem capăt mării controversate.

Dacă interesul cuiva este mântuirea personală, atunci nu este nevoie de solia 1888 sau de solia îngerului din Apocalipsa 18. Nu vă bateți capul inutil cu această istorie și implicațiile ei. Puteți fi mântuiți și fără ea. Nu este pentru cei care, cu gândul la „răsplătire,” fac din lumea aceasta un loc cât se poate de confortabil sau suportabil. Fiți liniștit, Dumnezeu vă primește și fără solia 1888, dacă țineți cu tot dinadinsul să fiți pe Noul Pământ.

Acest „început” firav, care urmează să se transforme în marea strigare, este doar pentru cei care au mentalitatea rămășiței lui Ghedeon, cei 300 care, cu ulcioare de lut, făclii și trâmbițe,

au spulberat mărețele trupe de asalt ale lui Madian. Solia aceasta va transforma pe cercetătorul serios într-un ambasador al neprihănirii. În el, un vas de lut modest, făclia Duhului va lucra neprihănirea legii, iar caracterul lui Dumnezeu va străluci în toată splendoarea lui, ceea ce va face ca legământul cel veșnic să fie trâmbițat de la un capăt al pământului la celălalt, "pregătind calea Domnului" (6T9).

„Începutul” modest pe care noi îl numim „solia 1888” nu pare spectaculos la prima vedere. El doar atrage atenția că noi am scăpat un element vital al „neprihănirii lui Hristos în legătură cu legea,” lucru care ne împiedică să ne jucăm rolul în ultima scenă a marii controversă.

Pentru cei care sunt dispuși, prin studiu serios și rugăciune, să înainteze în slava crescândă a soliei îngerului al treilea, al cărei început a fost în 1888, Duhul Sfânt întinde o masă în pustie, masă pe care așteaptă, neatinsă, adevărurile rămase neînțelese de la Ziua Cincizecimii. Primite cu bucurie, ele vor duce la o maturizare rapidă a Miresei lui Hristos, iar aceasta va uimi curând lumea cu hainele de in strălucitor și curat ale tainei evlaviei, Hristos în voi.

Din păcate, pentru unii care au avut privilegii speciale în legătură cu această solie, dar au tratat-o cu dispreț, nedorind să înainteze „în slava ei crescândă,” profeția este destul de sumbră: „În manifestarea puterii care va lumina pământul cu slava ei, oamenii vor vedea ceva care, în orbirea lor, li se va părea periculos, care le va trezi temeri, și se vor așeza împotriva ei. Deoarece Domnul nu lucrează conform cu ideile și așteptările lor, ei se vor opune lucrării” (RH Extra 22 dec. 1890).

***